

ת"פ 39039/04/20 - מדינת ישראל נגד סעד אבו גוידר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 39039-04-20 מדינת ישראל נ' אבו גוידר(עציר)
תיק חיצוני: 205123/2020

בפני	כבוד השופט אמיר דורון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	סעד אבו גוידר (עציר)

החלטה

בקשה לחזרה מהודיה.

1. ביום 30.4.20, הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338 (א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א-1961.
2. ביום 23.12.20, כפר הנאשם במיוחס לו, תוך שטען שאחר נהג ברכב בעת האירוע ובשלב מסוים ברח מהרכב והנאשם עבר לתא הנהג כדי לעצור הרכב.
3. ביום 25.4.21, חזר בו הנאשם מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך שבית המשפט עבר עם הנאשם על האמור בכתב האישום המתוקן ווידא הודאתו (פרוטוקול מיום 25.4.21, עמ' 14, ש' 16). ובשל כך הורשע הנאשם במיוחס לו.
4. לאחר הודאתו במיוחס לו, החליף הנאשם ייצוג.
5. ביום 16.6.22, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו, תוך שטען שהודאתו נבעה ממניעים ושיקולים לא ענייניים כגון רצונו לסיים ההליך המשפטי ובעקבות יעוץ משפטי שניתן לו על ידי בא כוחו הקודם.
6. בדיון שהתקיים ביום 21.6.22, חרף האמור לעיל, הבהיר ב"כ הנאשם כי בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו אינה מופנית כלפי, או נעוצה ביעוץ שקיבל מסנגורו הקודם ובשל כך לא זומן בא כוחו הקודם לדיון או צורף כמשיב

לבקשה.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם:

7. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית, תוך שטען כי יש להיעתר לבקשתו מאחר ובקשה זו הוגשה עובר לטיעונים לעונש ולגזר הדין.

הפנה לע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת**, שם התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו וזאת על אף שההודאה שם, ניתנה באופן חופשי ומרצון ונקבע כי מקום בו נאשם מבקש לחזור מהודייתו יש להתיר לו לעשות כן ככל שטעה בשיקוליו כאשר הודה ולאפשר לו להוכיח חפותו.

הוסיף, כי חזרת הנאשם מהודייתו בשלב זה אינה נטענת לצורך השגת רווח משני שכן טרם נגזר דינו והוא אינו יודע מה יהיה עונשו בסופו של יום. לטענתו עניין הנאשם עומד בקריטריונים המוכרים בפסיקה ועל כן יש להתיר לו לחזור בו מהודייתו, לבטל הכרעת הדין ולקבוע התיק למענה.

תמצית טיעוני המאשימה:

8. יש לדחות בקשת הנאשם שכן בקשתו אינה עומדת במבחני הפסיקה לחזרה מהודאה. הפנתה לדברי הנאשם בפרוטוקול מיום 25.4.21 ולהצהרתו לפרוטוקול, כי קיבל והבין דברי בית המשפט, הסדר הטיעון מקובל עליו, הוא שלם עמו ומבקש להודות בכתב האישום. בהתאם לפסיקה, ישקול בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו כאשר מתקיימות נסיבות חריגות וכאשר הודאתו לא נעשתה באופן חופשי ומרצון.

הנאשם הודה באופן חופשי ומרצון וזאת לאחר שבית המשפט חזר עמו על האמור בכתב האישום ווידא כי מבין הוא ההסדר אליו הגיעו הצדדים והעבירות בהן הורשע. אם לא די באמור, הרי שבמעמד הדיון גם בא כוחו הקריא לו כתב האישום, הסביר לו תוכנו וזכויותיו וציין כי הנאשם מודה במיוחס לו.

מניע הנאשם להגשת הבקשה דנן נובע מכך שעומד הוא בפני עונש חמור ועיתוי הגשת הבקשה, לאחר שנה וחודשיים מיום הודאתו, עת היה מיוצג לאורך כל ההליך אינה סבירה ונוגדת הקריטריונים שנקבעו בפסיקה. אשר על כן יש לדחות בקשתו.

דין והכרעה:

9. סעיף 153(א) לחסד"פ קובע:

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

10. באשר לעילות לחזרה מהודאה, הפסיקה הכירה בשלוש עילות: פגם ברצון, כשל בייצוג ורצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית. העילה האחרונה, הרצון הכן להביא לחשיפת האמת, הוכרה כחלק מגישה פסיקתית המקלה יותר עם הנאשם, שהופיעה בדעת הרוב בע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת**, והיא יוחדה בפסיקה למצבים שבהם הנאשם ביקש לחזור בו מהודייתו עד למתן גזר הדין. עוד נקבע, כי הנטל להוכיח התקיימות כל אחת מהעילות מוטל על הנאשם, והנאשם לא יוכל להרימו בהבל-פה או באמירה סתמית.
11. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, לא השתכנעתי כי במקרה זה התקיימו נימוקים מיוחדים המצדיקים להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

12. הנאשם לא העלה נימוקים מיוחדים המצדיקים קבלת הבקשה ועיון בפרוטוקול הדיון מיום 25.4.21 מעלה כי כתב האישום המתוקן הוקרא לו וכי בית המשפט ויידא שהודאתו ניתנה באופן חופשי ומרצון.

זאת ועוד. עיון בבקשה בכתב שהוגשה על ידי הנאשם, מלמדת כי הנאשם תולה יהבו בכך שהודאתו ניתנה משום רצונו לסיים ההליך המשפטי ומתוך ייעוץ שקיבל מבא כוחו הקודם. חשוב להבהיר, כי העובדה שב"כ הנאשם כעת הבהיר בצורה חד משמעית כי אין טענה זו או אחרת נגד ב"כ הנאשם במועד בו הורשע, סותרת בצורה חזיתית הטענה שהעלה הנאשם עלי כתב. יש בכך גם כדי להחליש הטענה האחרת הצמודה לה.

מעבר לאמור כפי שציננה ב"כ המאשימה, מיום הודאת הנאשם חלף זמן רב והגשת בקשה זו בשלב זה, בשיהוי ניכר ובצמוד לשלב הטיעונים לעונש, כאשר אין הבקשה מפרטת מהי הסיבה בגינה מבקש המבקש לבטל הודאתו, אינה סבירה ודינה להידחות.

מעבר לצורך אדגיש, כי הנאשם לא נכנס בגדרי החריגים התואמים הפסיקה שהציג. כאשר הטענות הן אמורפיות, וחסרות בסיס ראייתי, דין הבקשה להידחות. כך ייעשה גם במקרה דנן.

13. עוד ראוי להדגיש, שהנאשם היה מיוצג בכל שלב של ההליך, על ידי סניגור. הסניגור הקריא לנאשם תוכן כתב האישום וזכויותיו ואף בית המשפט עשה זאת וביקש לברר הנתונים מול הנאשם. רק בעקבות כך, הודה הנאשם במיוחס לו. טענת הנאשם, כי לא היה מודע לאמור, וכי הודה רק משום שרצה לסיים ההליך המשפטי בעניינו, אינה סבירה ואינה מתקבלת.

14. מכלל האמור, הבקשה נדחית. הצדדים יערכו לטעון לעונש בדיון הקבוע ביום 6.9.22.

המזכירות תעביר לעיון הצדדים.

ניתנה היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, בהעדר הצדדים.